

не се реши след едно дълбоко и правилно преценяване на общото положение, а бе един акт, който се извърши при пълното съзнание за големия риск, на който държавата се излагаше, и под влиянието на съображения, които бяха чужди на истинските и добре разбрани народни интереси.

Прочее, както целите, които България имаше да преследва в тази война, тъй и обстоятелството, че тия нейни цели съвпадаха много повече с политиката на Съглашението, отколкото с тая на Централните империи, а така също и много по-големият шанс за победа на първото в 1915 г., когато България се намеси във войната, ясно и недвусмислено посочваха на България, че в момента, в който тя трябваше да напусне своя неутралитет, тя трябваше да застане на страната на Съглашението.

Защо, обаче, Фердинанд предпочете Съюза пред Съглашението? — Защото политиката, която той преследваше, не беше тая, която очертахме по-горе, а беше една политика, която, колкото и привидно да съвпаднаше със стремежите на българския народ, съществено се различаваше от тях и имаше чисто завоевателни цели.

Преди всичко симпатиите на Фердинанда от самото начало на войната бяха на страната на Централните империи. В основата на тия негови чувства, обаче, сега не лежеха нито неговите племенни връзки, нито ония съображения, които в миналото го караха да съгласува своята политика с тая на Австро-Унгария. Тяхното влияние сега не бе от особено значение. Такова имаха сега други обстоятелства и съображения. Най-главното от тях бе, че една победа на Съюза над Съглашението би имала за непосредствен и несъмнен резултат пълното унищожаване и затриване на Сърбия, би означавало